

ΕΤΟΣ 62ον

11 Μαΐου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3180)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ

Γιά τόν παράλυτο πού βρισκόταν τριάντα ὀκτώ χρόνια δίπλα στήν κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδᾶ, κοντά στήν προβατική πύλη τῶν Ἱεροσολύμων, κάνει λόγο ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοί ἀδελφοί. Ὁ Χριστός περνώντας ἀπό ἐκεῖ, μετὰ ἀπό πολὺ σύντομο διάλογο πού εἶχε μαζί του, τόν θεράπευσε.

Ἡ κολυμβήθρα αὐτὴ εἶχε πέντε στοές καί ἓνα πλῆθος ἀναξιοπαθούτων τὴν κύκλῳ διότι συνέβαινε κατὰ παράδοξο ἀρκετὰ συχνά: Ἦ ἀγγελιοσ, ὁρατός ἢ ἀόρατος, κατερχόταν καί ἀνάδευε τὸ νερό, ἐνῶ ἐκεῖνος ὁ ἀσθενὴς πού πρῶτος ἔμπαινε μέσα, γινόταν καλὰ ὅ,τι κι ἂν εἶχε.

Ὁ σύντομος διάλογος

Στὸ σύντομο διάλογο μαζί του, ὁ Χριστός κάνει στὸν παράλυτο μίᾶ παράξενη ἐρώτηση: «Θέλεις νὰ γίνεις καλὰ»; Ποιὸς δὲν θὰ ἠθέληε νὰ γίνε καλὰ ἀπὸ μίᾶ τέτοια παραλυσία; Ἀλλὰ ἐδῶ ὁ Χριστός δείχνει ὅτι δὲν θέλει νὰ βιάσει τὴν ἐλευθερία κανενός. Ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ σέ κάνει νὰ τόν ἀκολουθήσεις μὲ τὴ βία. Ἐπομένως, εἶναι ὁ παράλυτος ἐκεῖνος πού ὑπεύθυνα θέλει νὰ γίνε καλὰ. Τὸ πρόβλημά του, λέει, εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος νὰ τόν ρίξει μέσα στὸ νερό τὴν κατάλληλη στιγμή. Ὁ Χριστός ὅμως, τόν προτρέπει νὰ σηκωθεῖ, νὰ πάρει τὸ κρεβάτι του καί νὰ περπατήσει. Σὰν νὰ τοῦ λέει δηλαδή, ἐσύ δὲν ἔχεις ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἐγὼ ἔγινα ἄνθρωπος γιὰ σένα. Ἦ εἶσαι ἐμένα! Σηκώθηκε, λοιπόν, καί περπάτησε.

Οἱ Ἰουδαῖοι

Οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως τοῦ θυμίσαν πὼς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σηκώνε τὸ κρεβάτι του ἡμέρα Σάββατο. Προφανῶς, κάλυψαν «νομότυπα» τὸν φθόνο καί τὸ μῖσος τους γιὰ τὸν Χριστό. Ὁ πρῶν παραλυτικὸς ἀπάντησε πὼς ἔτσι τοῦ εἶπε νὰ κάνει αὐτὸς πού τὸν ἔκανε καλὰ. Στὴν ἐρώτησή τους ποιὸς ἦταν αὐτός, δὲν ἤξερε τί νὰ ἀπαντήσει· εἶχε χαθεῖ ὁ Χριστός μέσα στὴν πολυκοσμία. Τὸν συνάντησε

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ε' 1-15)

Ἡ θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρῃ, ἣ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρῃ καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγίης ἐγένετο, ᾧ δῆποτε κατείχeto νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἄρον τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκείνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοὶ· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοὶ τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

κατόπιν ὁ Κύριος καὶ τοῦ εἶπε νά προσέχει ἀπὸ ἐδῶ καὶ μπρός, νά μὴν ἀμαρτάνει, μὴ τυχόν καὶ πάθει χειρότερα.

Ἐδῶ μᾶς δείχνει ὁ Κύριος ὅτι αἰτία τῆς παραλυσίας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἦταν ἡ ἀμαρτία. Δέν συμβαίνει ὁμως τὸ ἴδιο πάντοτε. Σὲ ἄλλη περίπτωση, ὅταν ὁ Κύριος ρωτήθηκε ἂν ἔφταιξε κάποιος ἢ οἱ γονεῖς του πού γεννήθηκε τυφλός, ἀπάντησε ὅτι οὔτε αὐτός ἔφταιξε, οὔτε οἱ γονεῖς του, ἀλλ' ὅτι μὲ αὐτό τὸν τρόπο θά φανερώνονταν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ στὸν τυφλό. Ἄλλοτε πάλη, οἱ προχωρημένοι στὴν ἀρετὴ, ὑποφέρουν ἀπὸ ἄδικους πειρασμούς, ἀσθένειες καὶ ἀντιξοότητες γιὰ νά λάμπει περισσότερο ἡ ἀρετὴ τους καὶ νά ὠφελοῦν καὶ ἐμᾶς. Στό τέλος, ὁ πρῶν παραλυτικός ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός πού τοῦ χάρισε τὴν ὑγεία του.

Ἡ ἔρμηνεία τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Στὴν ἔρμηνεία αὐτῆς τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς οἱ Πατέρες κάνουν καίριες ἀναγωγές πού φωτίζουν τὸν νοῦ μας. Κατὰ τὸν Ζυγαβνὸ ἡ κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδά εἶναι τύπος τῆς κολυμβήθρας τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἐνῶ τότε, συχνά κάποιος ἔμπαινε στό νερό καὶ γινόταν καλὰ σωματικά, τώρα, ὅλοι εἶναι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὑπάρχει δέ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κοντά εἰς τήν πύλνν τῶν Προβάτων μία δεξαμενή, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἐβραϊστί Βηθεσδά καί ἡ ὁποία ἔχει πέντε στοές. Σ' αὐτές ἦταν ξαπλωμένοι μέγαν ἀριθμὸς ἀσθενῶν, τυφλῶν, χωλῶν, παραλυτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν νά κινήθῃ τό νερό. Διότι ἕνας ἄγγελος κατέβαινε πότε-πότε εἰς τήν δεξαμενήν καί ἐτάρασε τό νερό. Ἐκεῖνος λοιπόν πού ἔμπαινε πρῶτος, μετά τήν ταραχήν τοῦ νεροῦ, ἐθεραπεύετο ἀπό οἰονδήποτε νόσημα καί ἄν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕνας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριάντα ὀκτώ χρόνια ἦταν ἀρρωστος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τόν εἶδε κατάκοιτον καί κατάλαβε ὅτι εἶχε ἦδη πολύν χρόνον ἐκεῖ, τοῦ λέγει, «Θέλεις νά γίνῃς ὑγιής;». Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ὁ ἀσθενής, «Κύριε, δέν ἔχω ἄνθρωπον νά μέ βάλῃ εἰς τήν δεξαμενήν, ὅταν τό νερό ταραχθῇ, καί ἐνῶ ἔρχομαι κατεβαίνει ἄλλος πρὶν ἀπό ἐμέ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Σῆκω ἐπάνω, σῆκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε». Καί ἀμέσως ἔγινε ὑγιής ὁ ἄνθρωπος καί ἐσῆκωσε τό κρεβάτι του καί περπατοῦσε. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο Σάββατον. Γι' αὐτό ἔλεγαν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τόν θεραπευθέντα, «Εἶναι Σάββατον, δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά σηκῶς τό κρεβάτι σου». Αὐτός τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐκεῖνος πού μέ ἔκανε ὑγιῆ ἐκεῖνος μου εἶπε, «Σῆκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε». Τότε τόν ἐρώτησαν, «Ποῖός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού σοῦ εἶπε, «Σῆκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε»; Ἄλλ' ὁ θεραπευθεῖς δέν ἤξερε ποῖός εἶναι, διότι ὑπῆρχε πολὺς κόσμος εἰς τό μέρος ἐκεῖνο καί ὁ Ἰησοῦς ἐξέφυγε. Ὑστερα τόν εὗρε ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν ναόν καί τοῦ εἶπε, «Ἰδές, ἔγινες ὑγιής, μή ἀμαρτάνῃς πλέον, διά νά μή σοῦ συμβῇ κάτι χειρότερον». Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καί εἶπε εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός πού τόν ἔκανε ὑγιῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

προσκεκλημένοι στήν ἐν Χριστῷ παλιγγενεσία μέ τό Βάπτισμα, ὄχι μόνο ἀπό τίς πέντε ἐκεῖνες στοές, ἀλλὰ ἀπό τίς πέντε ἠπειροὺς τῆς ὑδρογείου, χωρίς καθόλου νά ἐξαντλεῖται ἡ θεία Χάρη.

Ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ πρέπει νά ἀνταποκρινόμαστε στήν ἐλλειψη τῆς Χάρης καί νά ζοῦμε μεταξύ μας σωστά τό μυστήριον τῆς πίστες. Ὅλοι νά σηκώνουμε τίς δυσκολίες ὄλων, ἔτσι ὥστε νά φανερώνεται ὁ ἐν Χριστῷ ἀνακαινισμὸς μας. Αὐτό εἶναι δυνατό μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία, μέ τήν ἐπιπλέον κατά τό δυνατό συχνή συμμετοχή μας στά σωστικά μυστήρια τῆς Μετανοίας καί τῆς θείας Εὐχαριστίας, κυρίως τοῦ δευτέρου.

Δέν μοιράζονται οἱ ἄνθρωποι πράγματα ἀνάμεσά τους σήμερα· ἡ στοργή καί ἡ τρυφερότητα ἀπέναντι σέ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, χαρακτηριστικά τῆς «εὐαφοῦς καί οὐδέν ἐχοῦσης τό ἀπνές» (ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), ἀπαλλῆς καί ἐπιεικοῦς δηλαδή, καρδιάς τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ λείπουν. Οἱ ἄνθρωποι πάσχουν ἀπό φόβο, μοναξιά, ἀπελπισία. Θυμίζει ἡ κατάστασή τους

11 Μαΐου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402). Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ΄ αἰ.). Κυρίλλου († 869) καί Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καί φωτιστῶν τῶν Σλάβων.

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Μαΐου, τῆς Σαμαρειτίδος.

Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5 - 42.

τόν παραλυτικό τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου προτοῦ νά γιатреуεῖ.

Ἐστρατιζεῖ ὁ σημερινός ἄνθρωπος βασιζοντας τήν ἐλπίδα του σέ ἀνθρώπους καί στά ἀνθρώπινα, ὅπως καί ὁ παράλυτος πού περίμενε ἄνθρωπο νά τόν ρίξει μέσα στό νερό, ἀλλήλ ὁ ἄνθρωπος τριανταοκτώ χρόνια δέν φαινόταν. Γι' αὐτό καί ἐξουθενωμένος ψυχικά καί σωματικά, δέν ἀπάντησε εὐθέως στόν Χριστό ὅτι θέλει νά γίνει καλή, ἀλλήλ ἐξαγόρευσε τόν λογισμό πού γιά χρόνια τόν κατέθλιβε: «Δέν ἔχω ἄνθρωπο, δέν μέ βοηθάει κανείς».

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τό παιδί τῆς θείας Χάρης, πρὸς ὅλους στέλνει τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ χωρίς νά περιμένει κανένα ἀντάλλαγμα, ἄν καί ἀνθρωπίνως κάτι περιμένει, ἀλλήλ τελικά, στήν προσωπική του δοκιμασία «πιάνεται» ἀπό τόν Ἰησοῦ καί σώζεται, στέλνοντας καί σέ μᾶς μήνυμα αἰσιοδοξίας καί ζωῆς ἐν Χριστῷ.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εἰκόνα εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ λειτουργικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας καί μέσο γιά νά γνωρίσουμε τόν Θεό καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φιλοτεχνεῖ καί διαθέτει βυζαντινές εἰκόνες σέ καμβά καί ξύλο, σέ μία ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ποιότητας παραγωγή. Οἱ εἰκόνες ἀφοροῦν τόν κύκλο τῶν Δεσποτικῶν καί τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καί τῶν ἑορτῶν τῶν Ἁγίων καί θά ὀλοκληρωθεῖ στό ἐγγύς μέλλον. *Πληροφορίες: τηλ. 210 8161544*

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr